

Evangelhia zilei de sâmbătă: Să nu amânăm convertirea

Comentariu la Evangelhia de sâmbătă din săptămâna a 29-a a Timpului de peste an: „Le spunea această parabolă: Un om avea un smochin sădit în via sa și a venit să caute fructe în el, dar nu a găsit”. Isus așteaptă de la noi rodul unei convertiri zilnice, al unei corespondențe concrete la iubirea Lui infinită. Restul îl face El.

Evangelhie (Lc 13,1-9)

În același timp, au venit unii care i-au povestit despre galileenii al căror sânge Pilat îl amestecase cu cel al jertfelor lor.

El le-a răspuns: „Credeti voi că acești galileeni au fost mai păcătoși decât toți ceilalți galileeni pentru că au suferit aceasta? Vă spun, nicidecum! Dar dacă nu vă convertiți, cu toții veți pieri la fel. Sau credeți că cei optsprezece peste care a căzut turnul din Siloe și i-a ucis erau mai vinovați decât toți ceilalți oameni care locuiau în Ierusalim? Vă spun, nicidecum! Dar dacă nu vă convertiți, cu toții veți pieri la fel”.

Apoi le-a spus această parabolă: „Un om a plantat un smochin în via sa și a venit să caute fructe în el, dar nu a găsit și i-a spus viticultorului: «Iată, sunt trei ani de când vin să caut fructe în smochinul acesta, dar nu găsesc. Așadar, taie-l! De ce să mai secătuiască pământul?» Acesta i-a

răspuns: «Stăpâne, mai lasă-l și anul acesta pentru ca să-l sap de jur împrejur și să-i pun gunoi. Poate va face fructe la anul. Dacă nu, îl vei tăia»”.

Comentariu la Evanghelie

Îndemnul lui Isus la convertirea personală rămâne la fel de presant. Interlocutorii lui Isus credeau că pricina unor nenorociri și nedreptăți erau păcatele victimelor înseși. Până și discipolii Săi au manifestat aceeași mentalitate când l-au văzut pe orbul din naștere: „Învățătorule, cine a păcătuit: acesta sau părinții lui, pentru ca să se fi născut orb?” (In 9,2). Ei se făceau pe ei înșiși judecători irevocabili ai conștiințelor altora. Isus, însă, le mustră această atitudine, pentru că nu își examinează propria viață, nu cunosc

starea sufletului lor, așa încât nu se convertesc.

Convertirea înseamnă a te întoarce către Dumnezeu și, cu lumina Lui, a-ți recunoaște propriul păcat și a începe o viață nouă, potrivit cuvintele Psalmului: „Ai milă de mine, Dumnezeule, după mila Ta; după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegile mele. (...) Îmi cunosc fărădelegile, și păcatul meu pururea este înaintea mea” (Ps 51,3.5). „Isus Cristos este fața milei a Tatălui”, amintea Papa Francisc când a convocat iubileul extraordinar al milostivirii[1].

Parabola lui Isus ne vorbește despre răbdarea lui Dumnezeu. Stăpânul smochinului sădit în vie așteaptă de trei ani ca acel pom să dea rod și este dispus să mai aștepte un an, după cum viticultorul i-a promis că va face tot posibilul pentru ca recolta următoare să nu fie iarăși

neroditoare. Cu siguranță, „Domnul este milostiv și îndurător, încet la mânie și de o mare bunătate” (Ps 103,8). Dar această răbdare divină nu poate fi o scuză pentru a amâna convertirea, pentru a înceta să te apropii iar și iar de izvoarele harului divin: sacramentele, seva divină care ne îmbibă și ne vifică sufletul și ne transformă în persoane care dau rod.

[1] Francisc, *Misericordiae vultus*, nr. 1.

Josep Boira // Photo: Jametlene Reskp - Unsplash

pdf | document generat automat din
<https://opusdei.org/ro-ro/gospel/evanghelia-de-sambata-sa-nu-amanam-convertirea/> (03.03.2026)